

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2024

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ (Μτθ. α' 1-25)
22 Δεκεμβρίου 2024

Μόνο τρεις ημέρες υπολείπονται, αγαπητοί μου αδελφοί, από την μεγάλη ημέρα της Γεννήσεως του Κυρίου μας Ιησοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ἡ κοσμοχαρμόσυνη ἑορτὴ γιὰ τὴν ὁποία προετοιμαζόμαστε ἐπὶ σαράντα ἡμέρες, τόσο μὲ τὴν καθιερωμένη νηστεία, ὅσο καὶ μὲ τὴ θεία λατρεία τῆς Ἐκκλησίας μας, τὴν γεμάτη ἀπὸ ἐπίκαιρους ὕμνους καὶ βοθητικὰ πρὸς τὸν σκοπὸ τους ἀναγνώσματα.

Σήμερα, εἰδικά, Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἡ Ἐκκλησία ὥρισε νὰ διαβάζεται στὴ Θεία Λειτουργία ἡ Εὐαγγελικὴ περικοπὴ, ἡ ὁποία ἀναφέρεται στὴν γενεαλογία τοῦ Κυρίου μας, ὡς ἀνθρώπου μὲ καταγωγὴ ἐκ τοῦ γένους Ἀβραάμ καὶ Δαβίδ. Ὁ Θεὸς στοὺς δύο αὐτοὺς Ἁγίους καὶ μεγάλους ἄνδρες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶχε ὑποσχεθεῖ πὼς ὁ Σωτὴρας τοῦ κόσμου θὰ εἶναι ἀπόγονός τους. Στὸν Ἀβραάμ ὑποσχέθηκε ὅτι ἀπὸ τὸ δικό του γένος θὰ ἀναδείξει ἀπόγονο, ὁ ὁποῖος θὰ εἶναι ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ γιὰ ὅλα τὰ ἔθνη. Καὶ στὸν Δαβίδ εἶπε ὅτι, ἀπὸ τὸν καρπὸ τῆς κοιλίας του θὰ καθίσει στὸ θρόνο του βασιλεὺς μέγας, ἰσχυρὸς καὶ αἰώνιος. Δεκατέσσερες γενεὲς ἔζησαν ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ ἕως τὸν Δαβίδ καὶ δεκατέσσερες ἀπὸ τὸν Δαβίδ μέχρι τὴν ἐποχὴ πὸ οἱ Ἰουδαῖοι ὀδηγήθηκαν αἰχμάλωτοι στὴ Βαβυλώνα καὶ ἄλλες δεκατέσσερες γενεὲς ἀπὸ τὴν μετοικεσία Βαβυλώνας ἕως ὅτου ἔλθει ὁ καιρὸς, γιὰ νὰ γεννηθεῖ ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

«Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαβίδ, υἱοῦ Ἀβραάμ».

Ὁ γενεαλογικὸς κατάλογος πὸ ἀκούσαμε, φανερώνει καὶ ἐπιβεβαιώνει, ὅτι αὐτὸς πὸ γεννήθηκε στὴ Βηθλεὲμ ἀπὸ τὴν Παναγία Παρθένο, εἶναι πράγματι ὁ Σωτὴρας καὶ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Εἶναι ἀξιοσημείωτη ἡ ἀναφορὰ στὸ πὼς ἔγινε ἡ ἐκπλήρωση τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ, ὅπως μᾶς τὴν διηγεῖται ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος στὸ δεύτερο μέρος τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου.

Τὸ ἐλπιδοφόρο καὶ χαρούμενο μήνυμα τῆς συλλήψεως τοῦ Θεανθρώπου ἀνήγγειλε ὁ Ἀρχάγγελος στὴν Ἀειπάρθενο Κόρη τῆς Ναζαρέτ. Ἐκείνη γίνεται Μητέρα τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ἰωσήφ, πὸ καταγόταν ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Δαβίδ, δὲν ἐγνώριζε τὸ πέρα ἀπὸ κάθε νοῦ μυστήριον τῆς Θείας Σαρκώσεως. Ἀρραβωνιασμένος μὲ τὴν Παρθένο Μαρία, ἔμεινε

ἔκπληκτος ὅταν ἀντελήφθη τὴν κυοφορία τῆς. Μάλιστα σκέφθηκε νὰ τὴν ἀπομακρύνει κρυφά.

Ἦταν ὅμως οἰκονομία Θεοῦ νὰ μνηστευθεῖ ἡ Παρθένος Μαρία τὸν Ἰωσήφ, γιὰ νὰ προστατευθεῖ ἀπὸ τὶς ὑπόνοιες τῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ μείνει δίπλα τῆς ὡς φύλακας ἄγγελος, προστάτης καὶ βοηθὸς στὴ γέννα, καὶ ἀργότερα στοὺς κινδύνους, στὶς κακουχίες, στοὺς διωγμοὺς καὶ στὶς θλίψεις. Τὸν χρησιμοποίησε ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ στὴ διακονία τῆς φανέρωσης τοῦ θελήματός Του. Τὸν διάλεξε ὡς ἐνάρετο, σὺμφωνα καὶ δίκαιο. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἐφάνη στὸν ὕπνο του ἄγγελος Κυρίου: «Ἰωσήφ, ἀπόγονε τοῦ Δαβίδ, μὴ φοβηθεῖς νὰ παραλάβεις Μαριάμ τὴν μνηστή σου, γιατί τὸ παιδί πού κρατᾷ μέσα τῆς εἶναι ὑπερφυσικὴ καὶ θαυμαστὴ ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ Παρθένος Μαρία θὰ γεννήσῃ υἱὸν καὶ σύ, ὁ ὁποῖος θεωρεῖσαι καὶ ἀναγνωρίζεσαι στὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων σὰν πατέρας καὶ προστάτης, θὰ τὸν ὀνομάσεις Ἰησοῦν, πού σημαίνει Σωτῆρας. Θὰ πάρει τὸ ὄνομα αὐτό, γιατί εἶναι ἐκεῖνος, πού θὰ σώσει ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ». Καὶ νά, λάμπει πάλι ἡ ἀρετὴ τοῦ Ἰωσήφ καὶ ἀκτινοβολεῖ ἡ ἀγιότητά του, ἡ πίστη καὶ ἡ ὑπακοή του, ἀφοῦ «...ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου.....». Παραλαμβάνει τὴν Μαριάμ. Καὶ ὅταν ἤλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ ἐγέννησε τὸ Θεῖο Βρέφος, τοῦ ἔδωσε τὸ ὄνομα Ἰησοῦς, πού φανερώνει τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ στὸν κόσμον καὶ εἶναι ἡ σωτηρία καὶ ἡ λύτρωση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ τὸν αἰώνιο θάνατο. Ἦρθε στὴ γῆ, ἔγινε ὅμοιος μὲ ἐμᾶς, χωρὶς ἁμαρτία, γιὰ νὰ μᾶς χαρίσει τὴν υἰοθεσία καὶ νὰ μᾶς ἀποκαταστήσει στὴν αἰώνια βασιλεία.

Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος, ἀναφερόμενος στὸ γεγονός τῆς Θείας Σαρκώσεως, γράφει: «Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, ἵνα τὸν ἄνθρωπον δεκτικὸν θεότητος ποιήσῃ, ἐπτώχευσεν, ἵνα ἡμεῖς τῆ Ἐκείνου πτωχεῖα πλουτήσωμεν. Δούλου μορφὴν ἔλαβεν, ἵνα ἡμεῖς τὴν ἐλευθερίαν ἀπολάβωμεν. Κατῆλθεν, ἵνα ἡμεῖς ὑψωθῶμεν.»

Ἀδελφοί μου, σέ λίγο θὰ ἐορτάσουμε πάλι τὴ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ. Ἄς ἐορτάσουμε κατὰ τρόπο θεϊκὸ καὶ ὑπερκόσμιο, ὄχι κοσμικὸ, ὅπως προτρέπει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος. Ἐφέτος ἄς μὴ περιορίσουμε τὸν ἐορτασμὸ στοὺς τύπους, μὲ τὴ συνείδηση ὅτι αὐτὴ ἡ γιορτὴ ἔνωσε τὸν οὐρανὸ μὲ τὴ γῆ καὶ μπορεῖ νὰ διώξῃ τὴν κατάρρα καὶ νὰ γεννήσῃ ἀνάμεσά μας τὸν Ἐμμανουήλ, δηλαδὴ τὴν εὐλογία καὶ τὴ λύτρωση πού ἔχουμε ἀνάγκη ὅσο ποτέ. Ἀμήν.

[dkpdf-button]